

הישיבה המאה-ותשע של הכנסת השמינית

יום שלישי, ה' כסלו תשל"ה (19 נובמבר 1974)
ירושלים, הכנסת, שעה 16.00

א. דברי יושב-ראש הישיבה על האירועים בבית-שאן

חמו". נותחם כולנו בהבטחה שניתנה מפי הגבורה: "הארץ אשר אתה שוכב עליה — לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ, ופרצת ימה וקדמה, צפונה ונגבה, ונתברכו בך כל משפחות האדמה, ובורעך".

"והנה אנוכי עמך, ושמתוך בכל אשר תלך, והי שיבותיך אל האדמה הזאת, כי לא אעזובך עד אשר אם עשיתי את אשר דיברתי לך".

ועל אחינו ההרוגים והנרצחים ייאמר: "כי דורש דמים אותך זכר, לא שכח צעקת ענווים". "הרגינו גויים עמו, כי דם עבדיו ייקום, ונקם ישיב לצריו, וכיפר אדמתו עמו". תהא נשמתם צרורה בצרור החיים, בצרור חיי האומה על קדושיה וגיבוריה, וזכרם יהיה ברוך לעד.

נקום כולנו לזכר אחינו ההרוגים שהלכו לעולמם, ונחלוק להם כבוד.

(חברי הכנסת מכבדים בקימה את זכרם של ההרוגים)

היו"ר פ. שינמן:

חברי הכנסת, הריני מתכבד לפתוח את ישיבת הכנסת.

הבוקר זיעזעה אותנו שמועה מחרידה, כי מחב"לים-מרצחים התקיפו בית בן שלוש קומות, מלא דיירים, בבית-שאן. הם רצחו שלושה מתושבי העיר, ונפצעו עשרים-וכמה מבאי הבית בצורה בינונית וקלה כתוצאה מהמעשה הנפשע של המרצחים. הנרצחים והפצועים הם אנשים, נשים וילדים.

חיילי צבא הגנה לישראל חיסלו את ארבעת המחבלים וחילצו והצילו את אנשי הבית. דמי אחינו צועקים אלינו ותובעים נקם, חשבון, חיזוק ועמידה איתנה. אנו מביעים לחיילינו, חיילי צבא הגנה לישראל, רגשי תודה וברכה מקרב לב, של ישרי-כוח וחזק ואמץ על פעולת ההצלחה הנמרצת שלהם. אנו שולחים ברכת רפואה שלמה והחלמה מהירה לאחינו ואחיותינו הפצועים. אנו מנחמים את המשפחות האבלות והשכולות, ומתפללים שימצאו מזור ועידוד לשרון. "כאיש אשר אמו נתחמנו כן אנוכי אנחמכם, ובירושלים תנו-

ב. הודעת הממשלה על האירועים בבית-שאן

מן הדירה שבה נמצאו המחבלים לא נשמע דבר, פרט לרימון שנוזק לעבר כוחותינו ויריה שנורתה. כעבור פחות משלוש שעות פרץ הקצין, שעמד בראש כוח מאומן של צה"ל, את דלת הדירה שהיתה חסומה על-ידי שולחן, והוא יחד עם חייליו חיסלו את ארבעת המרצחים. הפעולה כולה לא נמשכה אלא דקות ספורות בלבד. בחדר הדירה פרצה שריפה קלה, ובפנים היו כל החפצים מנוקבים בכדורים. על מדף הספרייה עמדו כרכי "זוהר" לא פגועים. האם עצמה היתה כבר, כאמור, הרוגה משעת הפריצה.

לכוח צה"ל שפרץ למקום היתה הוראה קבועה להשתלט עליו ולחסל את המרצחים. פקודה זו בוצעה במהירות, בחדות, בהעזה, מבלי שאיש מכוחותינו ייפגע. וגם כשחיסלו את ארבעת המחבלים לא פגעו במישהו וזולתם. הם עשו זאת כפי שעשו זאת חבריהם לפני שלושה ימים ליד אכזיב, כשבאו שני מחבלים אחרים — הפעם מהפחח ה"אמיתי" — שהרי כבר התחילו להודיע בראדיו שזאת היחידה אחרת, או אירגון אחר. ואנחנו יודעים ששני המחבלים הללו שבאו בבגדי צוללנים לחוף הארץ, התכוונו לפגוע בעשר מטרות שונות בתוך הארץ עצמה, גם הם בגברים, נשים וילדים. זוהי אותה חוליה, אותו רצח, ואותה שיטה.

נכון שהמחבלים האלה בבית-שאן הם שליחי אותו אירגון שביצע את מעשה הפשע במעלות. בין מעלות לבין בית-שאן אירע בינתיים אירוע מזור ובלי-יאמן

היו"ר פ. שינמן:

ועכשיו תבוא הודעת הממשלה על האירועים בבית-שאן. רשות היבור לשר הבטחון.

שר-הבטחון ש. פרס:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, סמוך לשעה חמש לפנות בוקר, בישוב אשר טרם פקח את עיניו, קפצו ילדים, נשים וגברים מדירות שונות שבבניין פריקסט בן ארבע קומות שבשכונת יד-אליהו בבית-שאן. הילדים הבינו מיד מה קרה, ושניים מהם רצו לתחגת המטרה להודיע: "מחבלים, מחבלים". לבית הזה פרצו ארבעה מחבלים, מצויידים ברובים, רימונים, גרזינים, לבני-חבלה, כרוזים ורמקול, כשהם עושים את דרכם ביריות לכל עבר, ללא אבחנה, עד שלבסוף הסתגרו מבוהלים-למחצה בדירתה של משפחה שלווה, כאשר אם המשפחה זוהרה ביבאס, בת 50, כבר נרצחה כנראה על-ידיהם, ואשה אחת — אשה בהריונה — נפגעה בבטנה.

בשעה מוקדמת זו של הבוקר שלטו תושבי בית-שאן ברגשותיהם. ברחובות העיר קשה היה לגלות משהו בלתי-רגיל ומרחש בה; רק ליד הבניין עצמו התאספו תושבים, ביניהם ראש המועצה, חלקם מצויידיים כבר בנשקם וחלקם מחפשים דרך להועיל.

כעבור רגעים מעטים הגיע כוח של משמר הגבול, וכעבור פרק זמן נוסף החלו להגיע כוחות צה"ל, וכוח הג"א שבמקום התארגן.

ההושבים כולם ועל אומץ-לבם ותושייתם של משרתי-צה"ל, משמר הגבול, משטרת ישראל והמשמר האזרחי. אני יכול להבטיח לחברי הכנסת שהממשלה שהיא ממ"שלה השואפת לשלום, מוכנה להידיבר עם גורמים אחרים ראים בעולם הערבי ועם נציגים רציניים של הישוב הערבי החי עמנו. לא נתרשם כהוא-זה מיריות אפלות אלה. יתר על כן, כל האמצעים האפשריים באדם, בח"מר ובשיטות, הדרושים כדי לשים קץ למהדורה מופתאית חדשה זו, יגויסו במלואם למלחמה בטורור עד אשר ייווכחו ראשיו ותומכיו שדבר לא יושג בשיטות כאלה ועד אשר תחזור הבושה בפני הרצח, ועד אשר אומות העולם יכירו בכך, אפילו הם שקועים בוויכוח.

אין בלבנו טינה כלפי ערבי כלשהו בגלל היותו ערבי, אבל אין בלבנו גם היסוס כלשהו לגדוע יד מרצחת, תהא ככל שתהא.

אנו חייבים כולנו בהוקרה עמוקה לתושבי בית-שאן, אנשים שבאו מגלויות הרבה והשכילו להקים עיר מלאת עצים, גני-ילדים, בתי-חרושת; הורים המחנכים את ילדיהם לחיים חדשים, שידעו לעבור את מבחן הקאטיושות והמארכים ולהמשיך ולפתח את מקום חייהם מדי שנה בשנה יותר ויותר.

החידוש הגדול והניכר שיש כבר היום בבית-שאן הוא, שליד הבית שהיה במצור התאספו בנים, בני בית-שאן, שסיימו שירותם בצה"ל — צנחנים, רגילים, טירונים ובני חילות אחרים. לאחדים מהם היה כבר נשק, לאחרים יהיה נשק, והם יודעים ומסוגלים לא רק להגן על הארץ, אלא גם על ישובם. הם העלו הבוקר כמה בקשות מאוד צנועות, ואני מקווה שנוכל לקיים את כולן.

בבית-החולים נמצאים מתושבי בית-שאן 19 פצור-עים, מחציתם ילדים, מהם שלושת הילדים של מש-פחת ביבאס, לכן שלושה קרבנות חפים מפשע. אלה קרבנות של כולנו.

אנו חייבים כולנו, כמעט מדי יום מחדש, תודה עמוקה לבנינו המפקדים והחיילים של צה"ל, הנקראים פעם לרמה ופעם לעמק, פעם מול כוננות מאיימת ופעם מול ליות נפשעות — לעמוד בפני הס-כנה ולהתגבר עליה, לבטלה, לדחותה ולחסלה. זהו דור גדול ומבטיח, דור שצריך להעביר את עמנו דרך תקופה של מצוקה עד אשר הישועה העצמית תפלוס לה דרך לבטחון ולשלום באזור כולו.

אנו משתתפים באבל המשפחות ושולחים ברכת רפואה שלמה לפצועים.

מנחם בגין (הליכוד):

אני מבקש להודיע לכבוד היושב-ראש, שבעקבות הודעתו של שר הבטחון אנו תובעים דיון על הרצח בבית-שאן בישיבה אחרת של הכנסת.

בחיים הבינ-לאומיים של תקופתנו: נשיא כנפיות-רצח התקבל במחאות-כפיים סוערות בבניין האומות המאוחדות. בתולדות הטרור, הטירוף והרצח עדיין לא היה אירגון כזה ששם לו כמטרה לפגיעותיו ילדים, נשים וגברים חפים מכל פשע. הם די זהירים שלא להתקל בצבא או באנשים מוגנים. הם אפילו חוששים מאנשים מבוגרים. "גבורתם" באה לשיאה ככל שהגיל רך יותר, ככל שהאנשים תמימים יותר. יש מי שלוחץ להם ידיים; ייתכן גם שזה משתלם; ייתכן גם שזה ישפיע על מחיר של משהו. ייתכן שזה יפאר את דפי הג-בורה והתרבות שעליהם דיבר עראפאת בהשוותו את עצמו ללינקולן ולווליסון.

ואכן, מאבק מפואר, של עמים שיש להם 8% מכלל אדמת כדור-הארץ — 10 מיליון ק"ר —

מושה נסים (הליכוד):
12 מיליון.

שר-הבטחון ש. פרס:
12 מיליון ק"ר.

— שיש להם עשרים מדינות, מיליארים של דולארים היורדים לטמיון בביבוב המלכותי והמל-טאריסטי המאפיין כיום את מנהיגי ערב — מנהיגים מיליארדרים ומנהיגים מיליטאריסטים, שאין להם זמן ופנאי לדאוג לבני עמם שלהם.

ישראל לא תתרשם ממחאות כפיים צבועות אלה. ישראל לא תתרשם מנסינות שפלים אלה לפגוע ב-לדיה ובאזרחיה. רק לפני עשרים-ושבע שנים האמין מנהיג ערבי אחר, חאג' אמין אל-חוסייני, שבכוח כנר-פיותו לערער אשיותיו של העם היהודי בארצו. את המ-חיר האמיתי שילמו בני העם הערבים, אלה ששמעו לו וברחו מן הארץ, אלה שציתו לו וסירבו לדבר על נושא כלשהו פרט לחיסול ישראל. חאג' אמין מת בגולה, מגודה, מפוקפק, אכול ספקות שנזרקו אליו מכל עבר. הוא השאיר אחריו טראגדיה ולא מורשה.

אתמול ביקר אצלי עתונאי ערבי, והוא מחה על ההשוואה שבין עראפאת ובין המופתי. הוא אמר: עראפאת הוא יותר קיצוני, יותר אכזרי, משהיה המופתי והטראגדיה שהוא מכין לעם הערבי תהא גדולה לאין-ערוך מזו שהכין לו חאג' אמין אל-חוסייני.

חברי הכנסת, אין איש מאתנו יכול להבטיח לעמו מאבק ללא קרבנות. אבל כולנו יכולים להבטיח שמאבק כפוי עלינו יהיה מאבק ללא כניעות, ללא בושות וללא היסוס להשיב מלחמה שעה. כוחות הבטחון של ישראל, ובמרכזם צה"ל, יהלמו ללא הרף בבסיסי המ-חבלים, במשכנותיהם הלבנוניים, בדרכי המחבלים ב-שי עברי הגבול, ביעדי המחבלים בכל פינה בארץ — עד אשר יוכרת האחרון שבהם.

בטחונה של ישראל נשען כיום על ערנותם של

ג. הודעת יושב-ראש ועדת הכנסת

ארי אנקוריון (יו"ר ועדת הכנסת):
אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, הריני מתכבד למסור לכנסת את ההודעה הבאה: —

היו"ר ש. שינמן:
אם תבוא תביעה כזו יהיה דיון. אני מבקש מאת יושב-ראש ועדת הכנסת למסור הודעה.